

Чи варто Європі боятися розпаду Росії?

Хоча залишається багато непевностей, ми більше не можемо виключати розпад Російської Федерації внаслідок невдалої агресії в Україні.

Остання в світі колоніальна імперія тріщить по всіх швах, а її численні етнічні групи та народи мріють про свободу.

Європі було б неправильно боятися такої події мотивуючи це тим, що Росія все ще має майже 6 000 ядерних боєголовок, а на зміну Путіну може прийти ще гірший лідер. У 1991 році, коли розпався СРСР, нікому не дозволялося гратися з ядерною зброєю, і всі держави працювали разом, щоб уникнути улюбленого сценарію кінематографістів, коли кілька боєголовок потрапляють до рук злочинних або терористичних угруповань. Що стосується клептоманів у Москві, то у них більше немає майбутнього, і вони тікають на Захід.

Кінець Російської Федерації був би просто кульмінацією тривалого процесу деколонізації, що почався в 1991 році, справжнім кінцем царської епохи, продовженої комуністичною диктатурою, яка вижила лише завдяки захопленням чужих територій.

Це відкрило б цікаві перспективи для її сусідів:

По-перше, це гарантувало б мир та поклато б край віковій одержимості Росії експансією. Ця булімія на землю з боку найбільшої в світі країни, що має 17 млн. км², є просто результатом націоналістичного безумства, необхідного для контролю надто великої території та суспільства, яке настільки неоднорідне, що офіційно налічує майже 100 національностей.

По-друге, можливість співпраці з регіонами, багатими на корисні копалини, сільське господарство та часто промислове минуле, зокрема з 21 автономною республікою, від Татарстану до Туви, від Калмикії до Бурятії, від Дагестану до Хакасії, які лише прагнуть розвиватися та відкриватися, чого їм так довго заважав робити мафіозний хижацький центр.

Тоді може виникнути справжня архітектура безпеки на континенті, що відкидає грубу силу та безкарні дії. Європа нарешті змогла б розвивати нормальні відносини з Росією Європи, яка завжди косилася на неї, не наважуючись подивитися прямо в очі.

Тому не потрібно боятися цих можливих потрясінь. Їй просто потрібно підготуватися до них усіма засобами, які є в її розпорядженні, щоправда, більше цивільними, ніж військовими.